

Halvdelen af, hvad der er tilstrækkeligt til BARNETS nødtørftige Underhold, og for at faae dette, skal hun yderligere fremstaafe Attest for, at hendes Formue og Erhverv ikke tillader hende at føde BARNET, saa maa jeg mene, at det vilde blive en underlig Næringsvei, at en Moder fik 5 Børn, til hvem hun fik det Halve af, hvad de kunde spise, og det oven i Kjøbet var afhængigt af, at hun med Attest godtgjorde, at hverken hendes Formue eller Erhverv er tilstrækkelig til, at hun kan staafe Børnene deres nødtørftige Underhold. At det skal blive en Næringsvei — ja, dertil maa jeg sige, at ganske vist ønsker jeg Næringsveienes Udvikling, og jeg kan ogsaa tænke mig Udskilligt i Retning af Næringsveienes Udvikling, men at det at samle Børn, til hvilke man kun har den halve Føde, skulde blive en Næringsvei i Danmark, vil jeg dog vente paa at se. At Moderen kan faae et stort Bidrag, naar Faderen vil gaa ind paa at betale det, er der jo Intet at gjøre ved allerede efter den nuværende Lovgivning og næppe efter nogen Lovgivning, der vil imødekomme det uægte Barn og tilsigter at sikkre det uægte Barn. — Jeg skal gjøre en ganske enkelt Bemærkning til den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem fra Næstved (Beth). Jeg opfattede det saaledes, at det ærede Medlem billeder Lovens Grundtanke, men dog vedblivende har nogen Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget ikke vil gaa Kommunerne for nær. Dertil vil jeg sige, at da der vanskelig kan tænkes nogen anden Vej, ad hvilken man kan naae det Maal, Loven tilsigter, og det, der er fremhævet som dens Hovedformaal, nemlig at staafe Moderen Alimentationsbidraget, er det en Selvfølge, at Lovforslaget i Retning af at paalægge Kommunerne Uleilighed gaar videre end den nuværende Lovgivning. Det er klart som Dagen, men enhver ny Lov, som fremkommer, vil jo hyppig paalægge Medborgere Byrder. Det har viist sig f. Ex. ved Evineloven og ved en hel Mængde andre ny Love, som ere fremkomne, at de paalægge ny Byrder, og saaledes paalægger ogsaa denne Lov ny Byrder, men det ærede Medlem erkjendte jo selv, at vi have gjort, hvad vi kunne, naar vi vilde bibeholde det Princip, at Moderen skal kunne faae sit Alimentationsbidrag og ikke som under den nuværende Retstilstand skal være henvist til at finde sig i, at mange Mænd unddrage sig Lar efter Lar ved Reiser indenfor Landets Grændser at betale Alimentationsbidrag. Naar vi saa, som Tilfældet er, have gjort det afhængigt af Moderen og tillige have nedsat Alimentationsbidraget saaledes, at det, hun faar hos Kom-

munen, det, hun er sikker paa at faae, kun er det, som hun skal have, og som Loven i saa Tilfælde har tilsaagt BARNET efter EGENS Stik og Brug som Bidrag af en ufornuende BARNEFADER, tror jeg, at det kun er en ganske ringe Byrde, man vil paalægge Kommunerne, og at det i det Væsentlige bliver et Stiftelsespørgsmaal, om man vil fastholde, at dette Bidrag vedblivende skal staa som Fattighjælp eller at det ikke skal regnes for Fattighjælp, det Bidrag, for hvilket Moderen dog har en Debitor, som uomtvistelig er forpligtet til at udrede Bidraget, naar man kan faae fat paa ham. Jeg skal tilføie, at jeg vilde meget beklage, om denne Lov ikke gik igjennem i indværende Samling. Jeg anser ganske vist ikke denne Lov for at være af principal Hovedbetydning, men af de Velighedslove, som have været fremsatte i indværende Samling, er det en af dem, for hvilke det er mig den største Fornøielse at stemme. Jeg skal indrømme, at ved at gjennemføre det Lovforslag, her foreligger, kan der optaa en Anomali, en Uoverensstemmelse mellem den Stilling, som det uægte BARNES Moder kommer til at indtage, og den forladte Hustrus Stilling; men jeg skal tilføie, at den Slags Anomalier ere næsten uundgaelige, naar man gaar over til en ny Lovgivning, og saadanne ville jo fremkomme mange Gange. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Bemærkninger ikke tale for ikke at vedtage denne Lov, men snarere tale for at undertaste den forladte Hustrus og den fraseparerede Hustrus formueretslige Stilling en Revision, for derigjennem at udfinde, om det er muligt, at man kan tilveiebringe bedre retslige Forhold for hende. Det er muligt, at det ikke kan ske, men det kan dog ikke tale imod, at man vedtager en Lov, der rammer BARNEFADEREN til Fordel for BARNET og støtter Moderen efter en Underøgelse ved Benyttelse af alle de Midler, som Kommunen har til sin Raadighed. En Grund til, at jeg ønsker, at denne Sag skal gaa igjennem, er, at jeg synes, at denne Lov, som den foreligger, i Sikkeligheden er Folkethingets Lov; den er gjentagende vedtagen her i Thinget og er ændret paa væsentlige Punkter her i Thinget. Navnlig er Lovforslagets § 3 med Hensyn til Alimentationsbidraget efter FADERENS Død ændret her i Thinget, og ogsaa § 4 er ændret paa enkelte Punkter, for at Lovens Tante, at staafe BARNET og dets Moder Alimentationsbidraget, bedre kan naaes. Jeg skulde høilig beklage, om dette Lovforslag ikke blev til Lov; thi efter min Mening vil det være til Ære for Danmark,